

Sygnatura akt III C 462/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 28 września 2021r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: sędzia Grażyna Sienicka

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2021r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) G. i Spółka jawna Spółka jawna w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...)
w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powódki (...) G. i Spółki Spółki jawnej Spółki jawnej w G. kwotę 1.574 (tysiąca pięciuset siedemdziesięciu czterech) złotych i 16 (szesnastu) groszy z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 października 2019r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki koszty postępowania w kwocie 1.617 (tysiąca sześciuset siedemnastu) złotych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku, do dnia zapłaty;
4. nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 352 (trzystu pięćdziesięciu dwóch) złotych 55 (pięćdziesięciu pięciu) groszy tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia Grażyna Sienicka

Sygn. akt III C 462/20

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 21 stycznia 2020r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. obecnie (...) G. i spółka Spółka Jawna Spółka Jawna w G. wniosła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę kwoty 1.723,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 października 2019r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka, jako nabywca wierzytelności od poszkodowanego zdarzeniem drogowym, którego sprawca objęty był ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym domaga się dopłaty

do odszkodowania z tytułu kosztów naprawy ustalonej przez powódkę na kwotę 10 039,65 zł brutto i w takiej kwocie wypłaconej poszkodowanym. Powódka podała, że pozwana obniżyła stawki za roboczogodzinę z kwoty 203 zł na 130 zł.

W sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie nakaz zaskarżono w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że stawka za roboczogodzinę, zastosowana przez ubezpieczyciela, jest właściwa, zaś żądanie pozwu stanowi kwotę wygórowaną i zawyżoną.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Stan faktyczny.

W dniu 7 października 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. o numerze rejestracyjnym (...), należący do P. B. i H. M.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W..

Właściciel pojazdu zawarł z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. Komandytowa w G. umowę cesji wierzytelności, na podstawie której na (...) przelana została wierzytelność przysługującą mu w stosunku do (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W., z tytułu opisywanej szkody.

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne.

Pojazd został naprawiony za kwotę 11 763,62 złote, przy uwzględnieniu stawki za prace warsztatu wynoszące 203 zł za roboczogodzinę.

Ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego zredukował stawki za roboczogodzinę z kwoty 203 zł na 130 zł i ustalił wysokość szkody na 10 039,65 złotych.

Niesporne.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. Komandytowa w G. legitymuje się certyfikatem (...) Izby (...) w W. z dnia

30 marca 2018r. , zgodnie z którym w wyniku przeprowadzonej analizy ekonomiczno-finansowej oraz audytu technicznego warsztatu na terenie, na którym warsztat działa, stawka za prace warsztatowe powinna wynosić dla prac blacharsko – lakierniczych 169,56 zł netto.

Dowód: certyfikat k. 22- 25.

Koszt naprawy pojazdu usuwającej uszkodzenia i przywracającej pojazd do stanu sprzed zdarzenia kolizyjnego zaistniałego dnia 7 października 2018r. , wykonanej w okresie zaistnienia szkody powinien wynosić 11 613,81 zł.

Należność wskazaną w fakturze z dnia 10 października 2019r. nr 824/SZ- (...) należy pomniejszyć o kwotę 149,81 zł gdyż brak było w kwalifikacji uszkodzeń elementów mogących powodować zmianę ustawienia zbieżności kół przednich a także wykonania pomiarów tej regulacji. W tym zakresie nienależna była kwota 149,81 zł tytułem robocizny za te czynności.

Średnie stawki robocizny na rynku lokalnym, zgodnie z badaniami z 2017 roku w autoryzowanych zakładach poza serwisowych o wysokim standardzie usprzętowania technicznego dla jednej roboczogodziny prac mechanicznych i blacharskich (powypadkowych) zawierały się w przedziale od 133,50 zł netto

do 216,00 zł netto, zaś średnia wartość dla wskazanych cen wynosiła 156,75 zł netto. Natomiast stawki dla jednej roboczogodziny prac lakierniczych kształtowały się podobnie, tj. od 133,50 zł netto do 216,00 zł netto, zaś średnia wartość dla wskazanych cen wynosiła 164,06 zł netto.

Dowód: opinia biegłego, karta 79-93;

faktura k. 20.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim nie był on bezsporny, został oparty o przedłożone dokumenty, których autentyczności strony nie kwestionowały, wyciągając jedynie odmienne wnioski. Wyliczając wartość kosztów naprawy pojazdu, Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, zważywszy że strony oszacowały wartość szkody na podstawie kalkulacji, stanowiących dokumenty prywatne (art. 245 k.p.c.). Metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinię za w pełni wartościowy materiał dowodowy. Zarzuty stron w przedmiocie treści opinii zostały przez biegłego wyjaśnione w sposób niepozostawiający wątpliwości.

Rozważania.

Powództwo okazało się częściowo zasadne.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi przepis art. 822 k.c. , zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Legitymacja powoda do dochodzenia roszczeń na własną rzecz wynika z umowy cesji oraz z art. 509 k.c. i nie była przez pozwanego kwestionowana, podobnie jak odpowiedzialność sprawcy zdarzenia drogowego, którego pojazd był ubezpieczony

od OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Nie było to również przedmiotem sporu w toku likwidacji szkody, albowiem ubezpieczyciel sprawcy wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 10 039,65 złotych, uznając, że odpowiada ona wartości naprawy przywracającej stan pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Przedmiotem sporu była w istocie stawka za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych stosowanych w warsztacie powoda (203 zł), które ubezpieczyciel uznał za zawyżone, redukując je do poziomu 130 zł. Niezależnie od certyfikatów (...) Izby (...) w W. potwierdzających zasadność stawki powoda na poziomie 198 zł netto dla warsztatu prowadzonego przez powoda, biegły sądowy potwierdził, że zastosowana przez powoda stawka robocizny na poziomie 169,56 zł netto za prace mechaniczne, blacharskie oraz lakiernicze nie przekraczała granicy najwyższej ceny funkcjonującej ówczesnie na rynku lokalnym, opisanej w stanie faktycznym.

Skoro zastosowana przez warsztat naprawczy stawka mieściła się w granicach opisanych w opinii biegłego, to wyliczone przez powódkę koszty naprawy, przywracającej pojazd do stanu sprzed kolizji, pomniejszone o zakwestionowaną w opinii kwotę 149,81 zł odpowiadają wysokości poniesionej szkody.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., a termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Stąd orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd miał na względzie, wyrażoną

w art. 98 § 1 k.p.c. , zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca spór ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi koszty jakie poniósł on w związku ze skierowaniem sprawy na drogę sądową.

Powód wygrał spór w 91,31 %, co skutkowało rozliczeniem kosztów stosownie do poziomu, w jakim każda ze stron wykazała słusność swojego stanowiska w zakresie kwoty głównej.

Koszt opinii biegłych w sprawie wyniósł 1.354,55. Strony uiszczyły zaliczki w ogólnej kwocie 1 000. Sąd nakazał pobrać od pozwanego przegrywającego spór kwotę 352,55 zł, stanowiącą 91,31 % brakującej sumy, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm.).

Sędzia Grażyna Sienicka